

Ullein-Reviczky Antal

Ullein-Reviczky Antal politikus, diplomata, egyetemi tanár 1894. november 8-án született Sopronban.

A családban többen építészként dolgoztak, a kiegyezés után több bérházat, iskola- és középületet emeltek a városban. Antal a bencés gimnáziumban érettségizett, majd három évet a bécsi császári és királyi Konzuli Akadémián tanult. A háború miatt Debrecenben folytatta tanulmányait, itt szerzett jogi diplomát, 1927-ben avatták doktorrá.

Közben az öt nyelven kitűnően beszélő fiatalember 1919-től a bécsi magyar nagykövetségen dolgozott. Közreműködött az 1921-es soproni népszavazás előkészítésében és lebonyolításában. Tagja volt a Nyugat-Magyarország sorsáról döntő nemzetközi bizottságnak. Báró Villani Frigyes nagykövet kiemelte a tárgyalások során Ullein-Reviczky alkonzul szerepét. Hét évig Párizsban szolgált, majd Ankarában. Főkonzulként irányította az isztambuli és zágrábi konzulátusokat. 1929-ben feleségül vette a brit isztambuli főkonzul, Cumberbatch leányát. Felvette édesanyja, Reviczky Mária nevét 1934-ben. Nemzetközi joggal kapcsolatos tudományos munkákat írt és előadásokat tartott. Jelentős munkája „A trianoni szerződés területi rendelkezéseinek jogi természete” címmel jelent meg, 1943-ban. A debreceni egyetemen a nemzetközi jog egyetemi tanára lett 1941-ben. A Külügyminisztériumban 1938-tól a sajtóosztályt vezette. 1942-től rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter lett. Támogatta Teleki Pál és Kállay Miklós angolszász tájékozódását, a németekhez fűződő viszony lazítását. Igyekezett elősegíteni a szövetségesekkel történő kapcsolatfelvételt, egészen 1944. márciusáig. Hitler tudomására jutott

Ullein-Reviczky szerepe, őt a kormány „rossz szellemének” tartotta. 1943-ban a stockholmi követség vezetésével bízták meg, tárgyalta a szövetségesekkel, a háborúból való kiválást próbálta előkészíteni. Magyarország megszállása után, 1944. március 21-én tiltakozásul lemondott tisztségéről és a Sztójay-kormány ellen nyilatkozatot tett közzé. Ekkor követi megbízatása alól felmentették, és állampolgárságától megfosztották. Csatlakozott a külföldre távozott diplomaták csoportjához és a fegyverszünet érdekében tárgyalásokat folytatott.

Az 1945 után létrejött kormány nem tartott igényt szolgálataira, ezért megvált a diplomáciai pályától, Törökországba, majd Genfbe költözött. Itt 1947-ben jelentette meg francia nyelven emlékiratait. Német háború – orosz béke címmel, ez magyarul 1993-ban jelent meg. 1950-ben Londonban telepedett le, ahol elvállalta a New York-i Magyar Nemzeti Bizottmány képviselőt, később a Menekült Egyetemi Oktatók Szövetségének elnökévé választották.

Ullein-Reviczky, aki műveltségben, tájékozottságban, felkészültségben felette állt a kor vezető politikusainak, Londonban hunyt el 1955. június 13-án.

Sopronban emléktáblát avattak tiszteletére 2001 decemberében az Erzsébet utca 13. szám alatt. Nevét viseli egy leánya által létrehozott alapítvány.

Irodalom:

Borbándi Gyula: Magyar politikai pályaképek 1938-1948. Budapest, 1997. p. 466-467. ; Aranykönyv 2002. Szerk.: Sarkady Sándor p. Sopron: Quint Reklámügynökség, 2001. p. 134.

Internet:

Joó András: A magyar sajtófőnök „tudtával és segítségével” : Háborús portrévázlat kérdőjelekkel – Ullein-Reviczky Antal (1942-1944) hozzáférés: http://real.mtak.hu/81555/7/KEKNo392017.4.szC3A1m_u-65-82.pdf Letöltés: 2019.10.24.

Ullein-Reviczky Antal emléktábla avatás Sopron, Erzsébet u. 13. hozzáférés: <http://cyberpress.sopron.hu/article.php?id=4592> Letöltés: 2019.10.24.

Joó András: Sajtópolitika és diplomácia a háborúban: Ecsetvonások Ullein-Reviczky Antal portréjához

hozzáférés: https://www.magyarhirlap.hu/tudomany/Sajtopolitika_es_diplomacia_a_haboruban
Letöltés: 2019.10.24.